वयःस्वभावाज्ञरयावलीपलितादिनायुक्तं ॥ १४ ॥ १५ ॥

राघवाभ्यांक्षंतुंयोग्यमस्रंरावणेरस्तीत्याह ॥ तस्मैइति ॥कोत्रविषादकालःनकोषि क्षणानंतरमुत्थास्यतइतिशेषः॥ ४॥ मारुतिस्तदाविभीषणवचःश्रुत्वा तद्वाह्ममस्रंमानियत्वा 🔭 सर्वेणाप्यनुसरणीयमेवेतिपूज्यत्वाविभीषणंप्रतीदमब्रवीत् ॥ ५॥ अस्नहते ब्रह्मास्नहते॥ आश्वास्यावहे विचार्येतिशेषः ॥६्॥ तदारात्रावित्यनेनसप्तम्यांरात्रावयमस्त्रप्यो गइतिसृचितं ॥ ७ ॥ प्रस्रवद्भिः मूत्रमितिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दृदशाते हृतात्रणेहतप्रायानित्यर्थः ॥११ ॥ पंचमश्रासौशेषोभागश्य तेनप्रातःसंगवमध्यान्हापराद्धसाया